

Vườn thơ

Mẹ

Mẹ là vì sao trong đêm tối
 Là ánh trăng mát dịu giữa đêm về
 Là tiếng ca câu hát giữa đêm khuya
 Lời ru của mẹ đi về vô tận
 Mẹ là giếng nước giếng sâu thăm
 Tiếng rì rào vang dội mãi không thôi
 Âm thanh cô đơn tiếng gió gọi về
 Những đứa con còn bơ vơ lạc lõng
 Tại chúng con tha phương muôn vạn nẻo
 Đã bao ngày con vắng tiếng mẹ yên
 Có những lúc lê chân giữa phố chiều
 Hình ảnh mẹ mập mờ qua khung cửa
 Mưa đang rơi nước, mẹ đang khô
 Những chiếc lá vàng báo hiệu đông sang
 Biết bao năm mẹ tôi đã mỏi mòn
 Chắp tay cầu nguyện đàn con viễn xứ
 Cầu cho những linh hồn nơi biển cả
 Sớm siêu thăng hóa kiếp lại làm người
 Cho muôn dân, đất nước được yên vui
 Tiếng chuông chùa vọng về trong sáng sớm
 Rồi hôm nào con bắt đầu khôn lớn
 Như bầy chim vỗ cánh lại bay cao

Bỏ lại câu ca tiếng hát ngày nào
 Người mẹ già nơi phố chiều muôn thuở
 Hôm nay bên bờ đại dương vạn dặm
 Nhìn về quê mẹ bao nỗi nhớ nhung
 Nhớ con đường xưa với những hàng dừa
 Ánh đồng xanh bao la và bát ngát
 Những đêm về trăng lên bên bờ suối
 Ngồi bên thềm để kể chuyện ngày xưa
 Giờ đây tất cả cũng đã qua rồi
 Kỷ niệm chỉ còn về trong quá khứ

Hồ Tây (Bảy)

Melbourne 2003

NHẮN TIN

Ban Biên Tập Hương Đạo đã nhận có nhận bài viết của Phạm Đà Giang, Tịnh Liên, Tâm Nguyên ... nhưng vì khuôn khổ có hạn nên những bài này phải gât lại, rất mong quý vị hoan hỷ.

Ban Biên Tập

Quê nhà

*Ngày Mẹ mất, con như vùa mới lớn,
Ngoài năm mươi khỏe lạc mệnh mong đời.
Con trở lại căn nhà xưa của Mẹ,
Đi quanh vườn thương cỏ mọc đầy vơi.
Ngày Mẹ mất, trấu tro không còn lửa!
Bếp nhà con chỉ dùng điện và ga.
Trong những bữa cơm chiều không có Mẹ,
Mùi rạ rơm đâu đó bóng quê nhà.*

Uyên Hà – Đà Nẵng

Ngày Tu Cảnh Núi Bên Hồ

*Sáng nay gió sớm thu kè.
Cánh mây lơ lững bay về phương nao.
Mùi êm, rừng vắng thì thảo.
Một ngày tu học ngọt ngào thoảng qua.
Chúng "Giác Minh" đặt tên ra
Tròn Bồ-Tát đạo gần xa hiển trường.
Lời Thầy dẫn nhập khai chương.
Tịnh tu giữa chốn thanh lương núi ngàn.
Nắng buồn nhẹ tỏa mệnh mang.
Lung linh trên lá thu vàng ngẩn ngơ.
Không gian buồn nhả sợi tơ.
Hòa theo lòng chúng, từng giờ niệm tu.
Hành trì tô đắp công phu.
Bước thiền hành chuyển tâm nhu, khí hòa
Hồng danh lục tự Di Đà.
Ồ mình đoạn dứt, Ta Bà nhẹ thay.
Bụi trần nào vương đôi tay
Tây phương Cực lạc đường ngay ta về.
Bồ Tát bần lễ đầu nề.
Có miền Tịnh-Độ mãi kẻ bên ta.*

Bá Duy

Sợ Ma

*Hôm nào mẹ mẹ con con,
Hôm nào vợ vợ chồng chồng nỉ non....
Khi âm dương kẻ mất còn,
Quý ma đọa nghiệp sợ hồng.... tránh xa...*

*Thần thức lìa thân, đứng ngắm: ta,
Xác hay thần thức sẽ là ma,
Hồi rồi thâm nghĩ, trong yên lặng,
Đáp lại mình nghe, giật tỉnh ra,
Da thịt là thân, không... trống rỗng,
Nhân tâm tự tánh, biến gần xa,
Mai này nằm xuống, buông xuôi cả,
Quyển thuộc chẳng nhìn, bảo.... sợ ma.*

Ma.... là ta đó... nào ai ra....

Thảo Phạm

Pháp Hoa

Ai ngồi chằm là bên sông
 Nước đưa con nước lớn ròng như nhiên
 Trong vườn Bồ tát Phổ Hiền
 Xanh màu Tịnh độ cõi thiên mây bay
 Lay trời mưa xuống đêm nay
 Nằm nghe đất cát cỏ cây reo mừng.

*

Tuổi nào con gái trở bông
 Thì sen sẽ nở giữa đồng xuân xanh
 Mời em vào bước đạo quanh
 Phương trời Bích ngọc thời kinh chưa ngừng
 Biển tôi sinh tử chấp chùng
 Hốt nhiên rục rã cội nguồn Pháp-Hoa

Ngày rằm

Ngày rằm cây cải ra bông
 Hiền đông ngói đỏ nắng hồng áo thơm
 Chùng như màu cỏ xanh hơn
 Từ tôi mang lấy hồng ơn Phật trời
 Nhục thân mai trả lại đời
 Bờ xưa Bát-nhã từng hồi chuông vang

Chấp tay

Chấp tay niệm chữ Di-Đà
 Niệm Tam-Bảo, niệm Tăng-già thành thang
 Hồng ơn Mẹ sáng đá vàng
 Con mang theo với đôi bàn tay không
 Bạc đầu trồng cỏ trồng bông
 Mai sau theo Mẹ qua sông tu hành.

Thơ Lý Thừa Nghiệp

Vĩnh Biệt Anh

Huỳnh Phát Tài (Thiện Phát)

Tài ơi, vĩnh biệt từ đây!
 Bao nhiêu huỳnh đệ đêm ngày nhớ trông,
 Vợ buồn ngày tháng khóc chồng,
 Con thơ côi cút đau lòng mất cha.
 Thương thay cho bà mẹ già,
 Sớm hôm cô quanh què nhà khóc anh!
 Lá vàng khóc tiễn lá xanh,
 Ngày xuân ai nở bẻ cành hoa non.
 Vàng trắng khuyết bao giờ tròn?
 Nghìn thu cách biệt nước non xa rồi.
 Hối nào bạn hữu cùng ngồi,
 Uống ăn cười nói một thời vui thay,
 Gia đình sum họp vui vầy,
 Vợ con hạnh phúc đêm ngày dạo chơi.
 Âm dương giờ cách biệt rồi,
 Người đi kẻ ở ngậm ngùi nhớ mong.
 nợ trần anh đã trả xong,
 Bao nhiêu phiền muộn trong lòng bỏ đi.
 Cuộc đời giả tạm thị phi,
 Đường nên lưu luyến làm chi nữa mà.
 Bây giờ anh đã ra ma,
 Hồn anh phiêu bạt la cà nơi đâu?
 Đêm ngày trong dạ âu sầu,
 Ngàn cây ngọn cỏ rầu rầu ai bi.
 Vợ con đừng bận bịu gì,
 Tịnh tâm niệm Phật mau đi lên đường.
 Về nơi Cực Lạc Tây Phương,
 Trong hoa sen báu ngát hương thơm mà.
 Hoa nở thấy Phật Di Đà,
 Chứng vô sanh pháp thật là yên vui.
 Không còn sanh tử luân hồi,
 Về nơi Tịnh độ cuộc đời sướng thay!
 Vài hàng tiễn biệt trên đây,
 Chúc Anh thẳng tới phương Tây tức thì.

Đồng Minh

Vu Lan Khóc Mẹ Già

Mẹ đã chết rồi bỏ lại con,
Rừng thu xơ xác lá không còn.
Một vùng trời tím đầy tang tóc,
Tiếng quạ kêu sầu ruột héo hon.

Quỳ xuống thắp hương cúng mẹ già,
Đôi giòng lệ thấm cứ tuôn ra.
Đã lâu con chẳng về thăm mẹ,
Nghĩ tới lòng con thêm xót xa.

Từ dạo ra đi bỏ mẹ già,
Xứ người con cứ mãi bôn ba.
Tinh tiền danh lợi luôn đeo đuổi.
Để mẹ cô đơn mắt lệ nhòa.

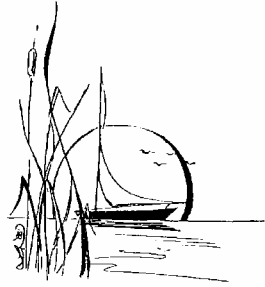
Mẹ ơi! Giờ mẹ ở nơi đâu?
Để lại cho con một nỗi sầu.
Chữ Hiếu con đây chưa trọn đạo,
Trời chiều ảm đạm đổ mưa ngâu.

Ngồi trước đèn khuya khóc mẹ hiền,
Mẹ ơi! Hồn mẹ có linh thiêng,
Về chùa siêu độ Vu Lan Hội,
Thoát kiếp trầm luân hết não phiền.

Con chắp hai tay trước Phật Đài,
Lòng thành khẩn nguyện đức Như Lai.
Cầu cho cha mẹ mau siêu độ,
Về cõi lạc Bang tọa bảo đài.

Đồng Minh

Tiền anh

(Kính tặng anh Thiện Đại, kỷ
niệm Đại Giới Đàn 2003)

Được tin anh xuất gia,
Nửa mừng nửa thẹn,
Mừng cho anh mà thẹn chín người tôi.
Được tin anh xuất gia,
Nửa ganh nửa tủi
Ganh vì tôi đời cư sĩ chẳng hề thay

Được tin anh xuất gia
Giữa mùa đông lạnh giá
Trời Melbourne ấm lại một người tu
Thẹn lòng tôi mấy năm nữa đợi chờ
Chỉ lụi sứt chắc còn lời hứa cũ?

Thuở anh đi, tóc hoa râm bụi bám
Áo trần duyên lỡ mặc khó lần thay
Đường Sydney mở rộng tới chân Thầy,
Về Giáo hội anh trọn lời bốn nguyện

Tôi ở lại Melbourne,
nay lạnh lắm
Đôi Braybrook chủ nhật này vắng bóng
Chùa Quang Minh rộn rã sẽ mừng anh
Anh trở lại Thiện lai từ-kheo!
"Thầy" mới phải!
Áo lam cũ nay thay màu vàng đạo
Câu nợ duyên nay đổi chữ Tăng-già

Quang Minh! Quang Minh!
Tôi hẹn ngày kia ấy
Sẽ về thăm trong y bát cũ nâu sòng
Dấu chân trần lần bước thung lũng sâu
Đường thanh tịnh! Mai này, tôi cũng đến!

Minh Thông
Mùa Đông Melbourne 2003